Nenda olli Leno 21 aastat wannaks ſanud, kui korraga Aſu-küllaſt „Wirro Peter“ temma järrele kosſis ja ommale abikaſaks wõttis. Peter wiis noriko koio ja ellaſid wägga hästi, kuida ſe abbiello rahwa kord ja kohhus on. Nüüd läkſid mõnne ſilmad lahti ja meel nukraks, mikspärraſt „Aſu-külla Peter“ ja mitte temma, Lenut ep olle ärra pärrinud; ſeſt Leno olli keige nende kiuſajatte teädes, õige, kaſſin ja tulline tõ-teggia innimenne.

Pool aastat pärraſt pulmi, juhtus Peter Mäuniko-küllaſſe ja läks pühhapäwa õhtul ka kõrtſo, kus ſelle külla nored mehhed priiskaſid, jõid ja priskeldaſid, kui Peetrit näggid; ſeſt nad ei woinud ſedda Peetrile andeks anda, et ta Lenut olli ärra winud. Ülks neiſt kõrtſi-koerdeſt, kelle ſüdda keige ennam ſellepärraſt wallutas, ütles omma ſeltſimehhele, Peetrit pilkades: „Kule Hans, Kaſiko Leno on mehhele ſanud, kas on ſul kahjo ka?“ „Sanud mehhele“, kostis teine, „ſe liderlik tüdruk! kes ennaſt igga ühhega ümber aias, igga ühhe wasto libbe olli. Keik nored mehhed istuſid ööd läbbi Kaſiko toas ja peeti ſeäl weel priskeste ülles, ſelle nõu pärraſt, et ehk kegi omma ſilma temma peale

heidaks, kes auga temmale piddi tanno pähhe pannema. Se olli lehma-mullikas kül!“

Peter, kes nurkas waggusi ſeiſis, panni keik ſannad tähhele ja mattis neid omma süddame ſisſe, isſeenneſe ja Leno iggawesſeks häddaks. Kui Peter koio tulli, ei olnud ta ennam ni lahke naeſe wasto, kuida ſe tännine olli olnud, waid olli külm ja tuim ühhe korraga. Leno märkis ſedda ka kohhe, et Peter ennam nenda ei olnud, kui ta enne olli, ja küſſis mitme ſannaga, mis temmal wigga piddi ollema? agga Peter ei annud wastuſt ei ühhegi ſanna peäle, waid ſeiſis isſeenneſes, kui ſe, kellel raske koorm süddame peäl on. Saggedaste pallus Leno tedda omma põlwede peäl, kuma ſilma-weega, et piddi omma süddame kurbtuſt ja ſedda külma ollemiſt temmale teäda andma; agga Peter olli kui tum ja ei lausund ſannagi, waid olli kui kiwwi kõwwa, naeſe wasto. Kus ta ial wois, ſeäl hoidis ennaſt Leno eeſt ja tahtis allati ükſi omma mõttede ſees olla.

Kui nüüd wimaks naeſe halledad palwed ja õhkamiſſed Peetri süddant ei ligutanud ja temma omma ſallaja kurbtuſt ja wihha mahha ei jätnud, kurwastas ſe Lenut nenda, et ta wimaks tiſikusſe haiguſt ſai, mis tedda haige-wodi peäle panni.

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1865, lk. 31